

Søndag før Domsøndagen 2018, Asbjørn Hjorthaug (ELBK)

Tekster: Salme 73, Jes.35:1-10, 2.Peter 3:1-13, Matt 25:1-13

Når Jesus forteller lignelser om bryllup og bryllupsfest, handler det ofte Jesu gjenkomst og de siste tider. I dag kommer brudgommen, Kristus, for å hente sin kirke for å føre den inn i Guds himmel.

Da er vi ved tidens slutt, regnskapets dag og det evige livet. Brudgommen har hentet bruden sin, og de er nå til sammen med hele brudedefølget på vei hjem der bryllupet skal feires.

Brudgommen er et bilde på Kristus. «*Den som har bruden, han er brudgom. Men brudgommens venn som står og hører på ham, gleder seg stort over å høre brudgommens stemme. Denne gleden er nå blitt min, helt og fullt.*» Joh. 3,29. Bibelen bruker stadig forholdet mellom brud og brudgom og ekteskapet med forholdet mann og kvinne som et bilde på Kristus og sin menighet. «*Dere menn: Elsk deres hustruer, likesom også Kristus elsket menigheten og gav seg selv for den,*» Efes. 5,25. Brudgommen er Kristus og bruden er de som tror på Jesus Kristus. I denne teksten er bruden ikke nevnt. Vi får isteden høre om de 10 jomfruer. Disse er et bilde på kirken. De er kalt inn til bryllupsmåltidet. Alle 10 hadde med seg lamper for å møte brudgommen. En lykt eller et lys er ofte i Skriften et bilde på Guds ord: «*Ditt ord er en lykt for min fot og et lys på min sti.*» Salm. 119,105. Døperen Johannes ble kalt et lys siden han forkynte Guds ord: «*Han var det brennende og skinnende lys, men dere ville bare en kort stund glede dere i hans lys.*» Joh. 5,35 Han var et brennende og skinnende lys fordi han forkynte Guds ord, lov og evangelium. Guds ord avslører at vi er syndere, men viser oss også at vi er rettferdige for Gud ved troen på Jesus Kristus.

Alle jomfruene hadde lamper som lyste. Det var lett synlige i mørket. Den kristne kirke har Guds ord og sakrament som sine kjennetegn. Derfor kan kirken være synlig selv om den er usynlig. Til de kristne sier Jesus: «*Dere er verdens lys! En by som ligger på et fjell, kan ikke skjules.*» Matt 5,14. Det slås fast som et faktum at du er verdens lys uansett hvor i verden du er.

Blant de 10 så var det 5 kloke og 5 uforstandige jomfruer. De 5 uforstandige hadde ikke tatt med nok olje. Deres lamper sluknet. De prøvde å få olje av de 5 kloke, men det gikk ikke. Så gikk de for å få tak i olje hos kjøpmennene, men de kom for seint. Brudgommen var kommet mens de var borte, og de ble stengt ute fra bryllupsfesten. «*De rettferdiges lys skinner klart, men de ugudeliges lampe slokner.*» står det i Ordspråkene 13,9. Alle de 10 hadde lamper, som er Guds ord. Men det var en katastrofal forskjell. Jesus forteller en annen lignelse om en mann som bygger sitt hus på fjell. Når stormen kom stod det fast. En mann bygde det på sand. Når stormen kom falt det sammen. Jesus drar følgende konklusjon: «*Derfor - hver den som hører disse mine ord og gjør etter dem, han blir lik en forstandig mann som bygde huset sitt på fjellgrunn. Men den som hører disse mine ord og ikke gjør etter dem, han blir lik en uforstandig mann, som bygde huset sitt på sand.*» Matt 7:24,26. De 5 kloke var utad kristne, men de manglet oljen, Den Hellige Ånd. De var lik fariseerne som Jesus karakteriserer som hvitkalkede graver, utad fine å se til, men de eide ikke troen. Synden er at de ikke tror på meg, sier Kristus.

Eier du troen på Jesus Kristus? Eier du en klar bekjennelse om at Jesus Kristus er din frelser? Hvordan kan du vite det? Hvordan kan du være viss på at du har olje på lampen slik at du ikke bedrar deg selv? Hvis du ikke vet hvem du er og hvordan du ser ut, så får du speile deg for å se hvem du er. Gå og prøv deg selv på de 10 bud og ransak dine tanker, ord og handlinger i lys av loven. Hva slags konklusjon kommer du da til? Alt dette har jeg holdt? Da må du som Jesus sa til den rike mannen, prøve deg på om du elsker Gud over alle ting. Konklusjonen blir nok som følgende: Gud jeg har syndet i ord, tanker og kjenner den onde lysten i mitt hjerte. Så er neste spørsmål: Hvor går du med din synd? Den rike unge mannen gikk bedrøvet bort. Judas gikk også bort og tok sitt liv. Peter derimot gikk til Jesus og gråt bittert etter å ha fornektet Jesus 3 ganger. Ordet innbyr oss til å komme til Gud med våre synder: «*Kom og la oss gå i rette med hverandre, sier Herren. Om deres synder er som purpur, skal de bli hvite som snø, om de er røde som skarlagen, skal de bli som den hvite ull.*» Jes. 1,18. Om du kommer til han og bekjenner dine synder vil han aldri støte deg bort. Om du bekjenner at Jesus Kristus er din frelser og at du trenger han for å bli evig salig, da har du olje på lampen, Den Hellige Ånd. Troen griper om evangeliet og trøster seg til Jesu Kristi verk for deg. Dette er frukten av Den Hellige Ånds arbeid i deg. Han skal overbevise deg om synd, og så skal han forherlige Kristus, for deg. Slik lever troen ved den Hellige Ånds arbeid.

Kirkeåret tar snart slutt. Neste søndag har vi siste søndagen i kirkeåret, domsøndagen. I dag, siste søndagen før domsøndagen, blir vi minnet om alvoret i at vi alle skal for Kristi domstol. Derfor lyder ropet denne søndagen: **Vær Våkne!** «*Våk derfor, for dere vet ikke dagen eller timen.*» Matt 25,13. Med dagens lignelse ber han oss om å være på vakt. Du kan falle av. «*Begynt er ikke endt. Det skal du vite du som har Jesus kjent. Bli ved å stride.*» Derfor «*Brudgommen kommer! Gå og møt ham!*»

1. Vi kjenner ikke dag eller timen når han kommer igjen. Derfor er det viktig å være våkne.

Dagens tekst slår fast for oss at Jesus kommer igjen. Samtidig så sier Jesus at vi skal våke. Han kommer overraskende og plutselig. For hver dag som går er vi en dag nærmere hans gjenkomst. Det er fort gjort å tro at vi alltid skal ha det slik som vi har det nå. Særlig i tider med stor velstand og trygghet. Det stod om de 10 brudepikene at alle sovnet. En alvorlig påminnelse til deg og meg. Søvn, sløvhet, er alltid en fare.

2. Det er en del troens liv å stride mot søvnen og å være våken.

«Men når Menneskesønnen kommer, vil han da finne troen på jorden?» Luk 18,8. Det store flertallet av mennesker vi daglig omgås eier ikke troen på Jesus Kristus. Det store flertallet er tilsynelatende trygge og fornøyde og bekymrer seg ikke om det evige livet. Derfor er det så lett å bli påvirket av verden vi lever i. «Da var det en som spurte: "Herre, er det få som blir frelst?" Han sa til dem: Kjemp for å komme inn gjennom den trange dør! For jeg sier dere: Mange skal forsøke å komme inn, men ikke klare det.» Luk 13,23 f Vi bærer alle på den gamle Adam. Den syndige menneskenaturen henger fast ved oss. Denne naturen er akkurat av samme sort som det verdens barn har. Dermed er vi utsatt for den samme faren som alle andre og kan fort sovne. Derfor trenger vi alvor i dagens tekst. Når Jesus beskriver den kristne forsamling, da er det ikke den store flokken, men en liten flokk som har holdt ut og er våkne: «Vær ikke redd, du lille hjord! For det er deres Fars gode vilje å gi dere riket.» Luk 12,32. Så har vi det håp og det løfte at Gud tar seg av oss. Det skal vi trøste oss med. Vi har alt av bare nåde for Jesu Kristi skyld. Det å være våken er å ha daglig behov for Guds nåde og være avhengig av hans omsorg. Men formaningen er å stride troens gode strid her nede. Da må en ikke seg Guds rusting og våpen som er Guds ord, som igjen betyr å bruke de nådemidler Gud har gitt oss, ordet og sakramentene.

3. Å være våken er å ha olje på lampen.

Oljen i lampene var en helt spesiell olje, en nådeolje. Det er ikke noe mindre enn syndenes forlatelse. En helt normal reaksjon på dagens evangelietekst er at vi ransaker oss selv og spør: Har jeg olje på lampen? Blir jeg stående utenfor en dag? Får jeg høre Herren si: Jeg kjenner deg ikke?

Ser jeg på meg selv så er det fullt ut fortjent om Herren ikke ville kjennes ved meg. Jeg har brutt Guds hellige ord og bud mange ganger. Hos meg finnes troløshet, egoisme, egenkjærlighet, onde tanker, ondt begjær mm. I dagens tekst lyder loven i sin strengeste form; uten olje så venter døden og fortapelsen. Det er det samme som å stå til ansvar for alt sitt eget, alle sine egne gjerninger. Dommen er tydelig og klar: Den som synder skal dø. Den eneste redningen er olje på lampen, som er evangeliet.

De dårlige brudepikene ville først låne olje av de andre. Men det gikk ikke. Av det kan vi lære at vi selv må eie troen. Det er ikke nok å være med i en luthersk menighet eller kirke eller være av god kristen familie. Rett nok er alle mennesker rettferdiggjort, men du må selv ha troen på Jesus Kristus. Han må være din frelser. Dette er den Hellige Ånds verk. Troen fikk du som gave i dåpen. Den får du alltid komme tilbake til gjennom ordet som forkynnes og sakramentet som deles ut. Den vedlikeholdes og fornyes ved bruk av nådemidlene. I og med troen tar Den Hellige Ånd bolig i ditt hjerte. Dette er det å ha olje på lampen. En må hele tiden være seg bevisst at jeg er en synder som trenger Guds nåde hver eneste dag og hver eneste natt. Det er å være våken. Det er å være beredt når vår Herre kommer igjen. Gud gitt oss Ordet og sakramentene, en kirke, en forsamling og et embete. Gjennom dette fyller Den Hellige Ånd olje på våre lamper. Da blir synden i oss fordømt, og det gamle menneske dødes. Gjennom evangeliet får jeg lov til å se meg ren og rettferdig i Kristus Jesus.

4. Det å ha olje på lampen, er å stride mot synden, djevelen og all falsk lære.

Kampen mot synden og verden og djevelen er en og samme sak. Husk at du er en kristen, og du har en bekjennelse å ta vare på. Dette er en daglig kamp. Den største fienden har vi med oss hver eneste dag og natt i vår egen gamle natur. Den vil gå sine egne veier. Den vil la seg friste av alt det verden har å by på. Den strider til enhver tid mot Guds hellige ord og vilje. Derfor skal den daglig druknes og bekjempes. Loven må få tale til oss slik at vi ser og bekjenner våre synder. Det skjer ved at jeg tar min tilflukt til evangeliet. «Men der synden ble stor, ble nåden enda større.» Rom 5,20. Loven driver oss til Kristus. Han står alltid der med åpne armer og tar imot sine barn. Å være våken innebærer å ha et bevisst forhold til Guds ord og avvise all falsk lære. Får den makta over deg er du ikke lenger beredt når Herren kommer igjen. Den falske lære gjør at nådemidlene ikke lenger blir nådemidler. Da er ikke lenger Guds ord din rusting, skjold og vern mot all fare.

En kristens liv vil være et liv i strid om å være beredt og våken. Vi har ikke løfte om noe annet. Rett nok eier vi freden og hvilen her nede i Jesus Kristus, men i verden der vi lever våre liv er vi utsatt for den ondes angrep. Men en gang tar livet slutt. Da er også livets strid slutt. Da får vi gå inn til vår Herre og Frelser og feire bryllup i evigheters evighet. Da skal vi bare glede oss og alltid være i nærheten av Lammet som kjøpte oss så dyrt og frelse oss fra all vår synd og skyld.

Amen.